

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIII. De regulis à Synodo constitutis: & quod cum Synodus Canonem sancire vellet, ut omnes qui ad sacerdotium promovendi essent, virginitatem colerent, Paphnutius quidam confessor intercessit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Φρονῶν, χωρίζει τῆς κοινωνίας* τῶ δὲ προ-
 φησὶ τὴν ἐπὶ δεκίου ναυάτω καὶ κορ-
 νηλίω συμβῆσαν διαφορῶν, καὶ ὡς μετὰ
 τὸ βάπτισμα κοινωνίας ἔσθ' ἀξιοὶ μυστη-
 ρίων τοῦ ἀμαρτίας ἐνόχους, ἡ πρὸς θά-
 νατον καλεῖσθαι αἱ θεαὶ γραφαί. θεὸς γὰρ
 ἐξουσίας μόνου, ἐχ' ἱερῶν ἡρτήσθ' τὴν ἀ-
 φροσύνην ὑπολαβὼν ὁ βασιλεὺς εἶπεν ὡ ἀκέ-
 ραιε, κλίμακα θεὸς, καὶ μόνου εἰς ἕρανους
 ἀνάβηθι ταῦτα ὅ οἶμαι εἶπῃν τὸν βασι-
 λέα πρὸς ἀκέσιον, ἔσθ' ἐπανέβη. ἀλλ' ὅτι
 ἀνθρώποι ὄντες, ἀναμαρτήτες σφῶς εἶναι νο-
 μίζουσιν.

A idem sentias, te à communione sejungis.
 Cumque Acesius in medium profertur
 dissensionem illam, quæ principatu De-
 cii Augusti inter Novatū & Cornelium
 contigerat; seque sacramentorum com-
 munionem indignos judicare, eos qui pec-
 catum id quod sacre Scripturæ ad mor-
 tem vocant, post baptismum admisis-
 sent: hujusmodi enim peccati remissio-
 nem ex solius Dei potestate, non ex sa-
 cerdotum arbitrio pendere; subjecit
 Imperator; Pone scalam Acesii, solusque
 in cælum ascende. Quæ quidem Im-
 peratorem Acesio dixisse arbitror, non
 quod eum laudaret: sed potius ut repre-
 henderet, quòd cum homines essent, si-
 ne peccato se esse existimarent.

Κεφ. κγ.

CAPUT XXIII.

Περὶ τῶν κανόνων ἢ τῶν ἐπιτοῶν καὶ ὡς παρὰ τὴν τῆς
 ἀποστολῆς ἐκκαλοῦσθαι τὴν σύνοδον, βασιλεὺς τὴν θεοῦ κατέ-
 τα, παρὰ τὴν ἀποστολῆς πάντας τῆς ἱερουσολιμιτικῆς
 μίλλουτας.

De regulis à Synodo constitutis: & quòd cum
 Synodus Canonem sancire vellet, ut omnes qui
 ad sacerdotium promovendi essent, virginia-
 tem colerent, Paphnutius quidam confes-
 sor intercessit.

Ἡ δὲ σύνοδος, ἐπανορθῶσαι τὸν βίον
 ἡπαρδάξασα τῆς ἀειτέρας ἐκκλησίας
 διαλεξιῶν, ἐθετο νόμους ἐς κανόνας ὀνομά-
 ζουσιν ἐν δὲ τῷ ἀεὶ τέττε βεβληθεῖται, τοῖς
 ἄλλοις ἐδόκει νόμον ἐπεισάγειν, ἐπισκό-
 πους, πρεσβυτέρους, διακόνους τε καὶ ὑποδια-
 κόνους, μὴ συγκαταδίδοσθαι ταῖς γαμελαῖς ἀς
 πρὶν ἱερατικῆν ἡγάγοντο ἀνασῶς δὲ παφνέ-
 που ὁ ὁμολογητῆς, ἀνείπε· ἡμῶν τε τὸν
 γαμον ἀποκαλῶν, ζωφροσύνην τε τὴν πρὸς
 τῆς ἰσθίας γυναικας συνεσθῆναι, συνεβλήθησε τῆ
 συνόδου μὴ τοῖσδε θεῖσδε νόμον χαλεπὸν
 ἡμεῖς τὸ πρᾶγμα φέρειν ἴσως ὅ ἐ αὐτοῖς, D
 καὶ ταῖς ἰσθίαις γαμελαῖς, τὴ μὴ σωφρονεῖν αἰτία
 ἡμῶν εἶναι καὶ τῆς ἰσθίαις γαμελαῖς τῆς ἐκκλησίας
 ἀφροσύνη, τὴ μὴ ἀγάμειν τὴ ἱερατικῆν ἡγά-
 γοντο, κοινωνήσαντας, μὴ κέπ γαμεῖν τὴς ὅ
 μὴ γαμεῖν, ὡν ἔχουσι γαμελῶν μὴ χωρίζε-
 σθαι καὶ ταῦτα μὲν ὁ παφνέπου, καὶ πρὸς
 ἀπὸ τῶν ὡν γαμεῖν, εἰσηγήσατο ἐπὶ πρὸς δὲ
 καὶ ἡ σύνοδος τὴν βεβλήν, καὶ ἀεὶ τέττε ἐδὲν
 ὀνοματίτησεν ἀλλὰ τῆ ἐκάσθ' γνώμη τὸ
 πρᾶγμα, ἔσθ' ἐν ἀνάγκῃ ἐθετο. ἀεὶ δὲ τῶν
 ἄλλων ἡπὲρ αὐτῆ καλῶς ἔχου ἐδόκει, νό-

CAETERUM Synodus, eorum qui in
 Ecclesiis versantur, mores corrige-
 re studens, leges quasdam constituit,
 quæ vulgo Canones appellantur. Cumq;
 hac de re inter se deliberarent, aliis qui-
 dem placebat legem ferri, ut Episcopi
 & Presbyteri, Diaconi item ac Subdia-
 cono, non cubarent cum uxoribus quas
 priusquam sacraerentur, duxissent. Ve-
 rum Paphnutius confessor surgens con-
 tradixit; nuptiasq; honorabiles vocans,
 & congressum viri cum uxore sua casti-
 tatem esse dicens, consilium dedit Syn-
 odo ne hujusmodi legem ferret. Rem-
 enim esse toleratu difficilem: ac fortas-
 se occasionem incontinentiæ tum ipsis,
 tum uxoribus ipsorum inde submini-
 strandam. Porro autem veterem Ec-
 clesiæ traditionem hanc esse, ut qui cæ-
 libes ad sacrum ordinem promoti es-
 sent, uxorem posthac non ducerent:
 conjugati vero à suis uxoribus minime
 separarentur. Et hæc quidem suavit
 Paphnutius, tametsi expertus conjugii,
 Synodus vero consilium eius probavit,
 nec ullam ea de re legem tulit: sed in
 cujusque arbitrio, non autem ex neces-
 sitate id esse voluit. De aliis autem re-
 bus, prout ipsi rectum esse videbatur,
 Iii iij

leges conscripsit, juxta quas status Ec-
clesiæ gubernari deberet. Verum istas
quidem, si quis voluerit, facile inveniet,
cum apud multos reperiantur.

μας ἀνεγχεῖν, καθ' ἕως πολλῶν ἀποπρο-
ήκει τὰ τ' ἐκκλησίας πρᾶγμα, ἀλλὰ τε-
τοις μὴν, εἰ τῷ φίλον, ῥᾶδιον εἰσυχῆν, ἀπὸ
πολλοῖς φερρομένοις.

CAPUT XXIV.

De Melitio, & quomodo sancta Synodus causam
ejus optime dissensavit.

Porro eadem Synodus, cum ea qua
per Melitium in Ægypto accide-
rant examinasset, contra illum senten-
tiam tulit, ut in urbe Lyco degeret, so-
lo Episcopi nomine contentus: nec de-
inceps sive in urbe, sive in vico, ordina-
tionem ullam faceret. Hi vero qui ab
illo prius ordinati fuissent, communio-
nem quidem ac ministerium suum
retinerent: reliquis tamen clericis per
singulas Ecclesias ac parœcias consti-
tutis, honore inferiores essent. Ita
tamen ut in locum morientium per or-
dinem succederent, dummodo plebis
suffragio judicaretur idonei, Episco-
po Alexandria electionem eorum ni-
hilominus confirmans. Iplis autem
ne liceret arbitrio suo eligere quos vel-
lent. Atque id æquum esse Synodus
judicavit, reputans scilicet Melitii, ejus-
que confortium, præcipitem in ordina-
tionibus faciendis temeritatem. Quip-
pe qui, dum Petrus Episcopus Alexan-
dria, qui postea Martyrium consumma-
vit, ob sævientem tunc persecutio-
nem fugisset, ordinationes ad illum per-
tinentes sibi vindicaverat.

Κεφ. κδ'.

Περί τῶν κατὰ μελίτιον, ὅπου ἀείσως τὰ κατ' αὐτὸν ἐστὶν
ἐπίστασι σύνδοσιν.

Εξείαθεν ἑνίων ἡ καὶ τῶν κτ' μελίτιον ἀπὸ
τῷ αἰγυπτίον συμβαίων, καλεθῆναι
αὐτὸν ἢ συνδοσὶ ἐν τῇ λυκῶ διαβέβαιον,
ψιλὸν ὄνομα ἐπισκοπῆς ἔχοντα, τὸ δὲ λυ-
πῆ, μὴ τε ἐν πόλει, μὴ τε ἐν κώμῃ, γη-
ροσύνῃ τὰς ἡδὴ παρ' αὐτὸν καὶ ἀσθενείας
κοινωνεῖν καὶ λειτουργεῖν, διδιδόντων δὲ τὰς
τιμαῖσ' τῶν ἐν ἐκάστῃ ἐκκλησίᾳ καὶ παρεστῶ-
κληρικῶν ἐπαπαθεῖν ἡ τὰς ἀξίους τῶν πε-
τελοδιδόντων, εἰ ψήφῳ τῶν πλείονος ἀπὸ
φανοῖεν, ἐπιχρηθῶν ἐν τῷ ἐπισκόπῳ τῆς
ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας, μὴ ἐξῆναι ἡ ἀ-
τοῖς ἐπιλεγῶν κατὰ γνώμην ἰδίαν, ἕως
ἐθέλωσιν ἐφάνη ἡ τὸ τῇ συνδοσὶ δίκαιον
λογισμὸν τὸ προπέτες καὶ ἔτοιμον εἰς χρι-
στονίαν μελίτιον καὶ τῶν τὰ αὐτὰ φρονησάντων
καὶ πέτεσ' τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἡνίκα ἡ γῆ
τῆς ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας φέρουσι
διὰ τὸν ὅτε διωγμὸν, τὰς διαφερέσας αὐτῶν
χρηθῶν ὑφῆρπασε.

CAP. XXV.

Quomodo Imperator Episcopos qui Synodo in-
terfuerant, Constantinopolim evocatos publico
epulo exceperit, & donis honoravit: & quomodo
omnes ad concordiam hortatus est. & ea qua à
Sacrosancta Synodo erant decreta, Alexandria
& omnibus ubique degentibus nuntiavit.

CUM hæc à Concilio ita decreta es-
sent, forte accidit ut vicennialia
Constantini eodem tempore celebra-
rentur. Est enim hic mos Romanis, ut
decimo quoque anno uniuscujusq; Im-
peratoris, publicam agant festivitatem.
Commodum igitur adesse tempus exi-
stimans Imperator, Episcopos qui Syno-
do interfuerunt, ad convivium invitavit,
donisque convenientibus honoravit.

Κεφ. κε'.

Ὅτι δημοτικῶν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς τῷ εὐδοκῷ ἐπι-
σκόπῳ συγκαλέσας τέσσας ἄς κωνσταντινούπολιν, καὶ ἄλλοις τῶν
ἐκείνων καὶ ὅσας πάντας ὁμοιοῦν παρεκάλεσεν, καὶ αὐτῶν
ἐξείαθεν καὶ ἀπαταχῶν, τὰ δεδωμένα τῇ συν-
δοσὶ ἐξῆρπασε.

Τούτων ὡς δεξάντων τῇ συνδοσὶ ἐπι-
νήχθη καὶ ταύτων ἐορτῆν εἶναι ἐκαστοῦ
τηρίδα τῆς κωνσταντινῆ βασιλείας ἐστὶν
δὲ ῥωμαίοις, δημοτικῶν πανήγυρον ἀπὸ
καθ' ἐκάστην δεκάδα ἐτῶν τῆς τῆς κωνσταντι-
νῆς ἀρχῆς ἀκαμῶν εἶναι νομισσας ὁ βασι-
λεὺς, προέβηκεν τῷ τῷ συνδοσὶ εἰς ἐπί-
στον, καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν δώροις ἐτίμησεν.